

Zpravodaj farností Nezamyslice a Tištín

září 2016

Milí čtenáři,

kvapem se blíží významný mariánský svátek a s ním i tradiční pouť ke kapličce v Nezamyslicích. O tomto skromném, ale oblíbeném poutním místě jsem už napsal mnoho slov, ale denodenní studium historických materiálů mně poskytlo další pověst o tomto místě.

V prstech držím dva archy bílého papíru, neobvyklých rozměrů na nichž krásným rukopisem v r. 1935 slečna Anna Gazdová, majitelka obchodu smíšeným zbožím na usedlosti č.p. 1 napsala toto: "Moji drazí.

Tážete se zajisté, jakým způsobem vzniklo poutní místo u kapličky v Nezamyslicích. Matička Boží si sama toto místo vyvolila, neboť od samých andělů s nebe byl sem obraz tento zavěšen. V místech, kde stojí nyní kaple, rozprostíral se veliký háj. Asi 1 km od místa, kde se p. Maria zjevila, stojí mlýn, ve kterém bydlel toho času mlynář Alois Vitásek, který jedné noci viděl na tom místě na stromě velikou zář. Tak se to opakovalo po tři noci. Čtvrtou noc tam šli a uviděli na stromě obraz p. Marie. Nedaleko pásli pastýři stáda, kteří tuto zář taky viděli a všichni tam přišli. Obraz ten byl přenesen do nezamyslického kostela, ale jaký úžas, do rána obraz zmizel a byl opět na stromě, na místě, kde se byl zjevil. Tak se to opakovalo po tři noci. Pan Vitásek dal potom postavit na tom místě malou kapličku. a nezamyslická děvčata nechala udělat v Olomouci sošku Panny Marie a do té kapličky ji dali."

Také v Dubu na Moravě jsem slyšel stejnou zkažku.

Podobné pověsti o přenášení obrazu nebo sošky jsou známy z několika jiných míst. Z nedalekých Morkovic, kde byl noc co noc přenášen obraz Panny Marie z oltáře na kmen lípy na vrcholku Křebů, nebo soška z kostela v Jednově ke studánce v poli.

A obraz? Podle písemného dokladu byl darem kláštera na sv. Kopečku pro oltář v nově vybudovaném farním kostele v Nezamyslicích a je jeho ozobou dodnes.

-ota-

Kalendárium

- Neděle 4.9.2016 – 11:00 – Doloplazy Poličky – hodová mše sv. u kapličky
- Neděle 4.9.2016 – 16:30 – Dobromilice – benefiční koncert Magnificat z Brna
- Neděle 11.9. 2016– 9:00 – Nezamyslice kaplička – poutní mše sv.
- Sobota 17.9.2016 – Tištín – 13:00 – 22:00 – celostátní setkání charismatických společenství SMS
- Pátek 23.9.2016 – 18:00 – 24:00 – Nezamyslice sklepy – ochutnávka vín
- Sobota 24.9.2016 – 15:00 – Olomouc katedrála – pouť děkanátů Prostějov a Vyškov za obnovu rodin a duchovní povolání
- Sobota 24.9.2016 – 8:30 – Nezamyslice mše sv. (sjezd rodáků)
- Neděle 25.9.2016 – Nezamyslice – koncert ZUŠ
- Neděle 28.9.2016 – 10:00 – Nezamyslice – hodová mše sv.

Mgr. Marek Jarosz

Noc kostelů 2016 v Tištině

Po roční pauze jsme se v Tištině opět rozhodli zorganizovat Noc kostelů. Vedlo nás k tomu několik dotazů spoluobčanů, kteří se v průběhu jara spontánně ptali, jestli tuto tradici neobnovíme, že by letos určitě přišli, a také skutečnost, že tuto akci velmi podporuje otec Marek Jarosz a že se do programu aktivně zapojil.

Po třech po sobě jdoucích ročnících, kdy jsme se neustále snažili přijít s něčím novým, ale úpadku zájmu ze strany návštěvníků jsme přesto nezabránili, jsme chtěli program tohoto ročníku ještě více zatraktivnit.

Noc kostelů jsme v Tištině zahájili tradičním vyzváněním. Podobně jako v letech 2013 a 2014 jsme zpřístupnili věž kostela. Velký zájem o vstup na věž nás velice mile překvapil. Stejně jako skutečnost, kolik lidí se účastnilo komentované prohlídky kostela. Připravili jsme i kvíz pro naše nejmenší s drobnými cenami.

Letos byly na programu dvě úplné novinky. První z nich byla geografická přednáška Mgr. Evy Janů, která se s námi poutavě podělila o své zážitky z pěšího putování do Santiaga de Compostela, poutního místa, kam směřují ročně statisíce poutníků. Možná jste tam byli také...

Zlatý hřeb Noci kostelů přišel následně - pěvecký sbor Cantus z Morkovic. Ovace na konci tohoto koncertu byly několikanásobné - koncert složený z duchovních písní se opravdu vydařil.

Druhou novinkou byl Večer chval, který vedl otec Marek. Noc kostelů v Tištině tak dostala významný duchovní rozměr. Kromě přespolních v lavicích ze zvědavosti zůstali i někteří Tištíňáci a nelitovali.

A co říci závěrem? Snad je to, že Noc kostelů má smysl – otevírá brány kostelů těm, kteří by do nich za normálních okolností nevstoupili, a v našem případě přitahuje do Tištína i mnohé přespolní; těch bylo oproti minulým ročníkům mnohem více. A to je velice pozitivní. Už nyní je třeba se zamýšlet nad tím, na co Vás nalákáme za rok.

František Kubeš

Dva vlci v nás

Jednou vyprávěl starý indián svému vnukovi o velké bitvě, která probíhá v nitru každého člověka. Řekl mu: „Chlapče, ta bitva v každém z nás je bitvou mezi dvěma vlky.

Jeden je zlý. Je to vztek, žárlivost, závist, smutek, sobectví, namyšlenost, hrubost, nenávisť, sebestřednost a falešnost.

Ten druhý je dobrý. Je to láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, naděje, empatie, štědrost, věrnost, soucit, důvěra a víra.“

Vnuk o tom chvíli přemýšlel a potom se zeptal: „A který vlk vyhraje?“

Starý indián odpověděl: „Ten, kterého často krmíš...“

poslala Martina Bauerová

Farní tábor 2016

Nedělní poledne se stalo startem vesmírné odysey pro 29 astronautů a 8 lektorů, kteří se sešli na libinské faře u Šumperka, aby se společně vydali na cestu na Neptun, kde měli společnými silami postavit výzkumnou stanici. Bohužel do nás v brzkých ranních hodinách pondělního rána narazil asteroid a celá naše posádka se musela evakuovat v záchranných modulech. Cílem už tedy nebyl Neptun, ale dostat se co nejrychleji zpět na Zemi a zachránit tak posádky modulů.

Během celého týdne jsme se kvůli nedostatku potravy, vody a paliva zastavovali na jednotlivých planetách ve snaze přežít a doletět na Zemi. Cestou jsme se museli bránit nepřátelům, postavili jsme si přístřešky, sbírali jídlo, užili si vodní den s balonkovou bitvou a soutěžemi. Cestou na Saturn jsme se zastavili na radniční věži v Uničově, kde naše výprava zamířila i do Muzea věžeňství a tamního kostela. V naší cestě nás modlitbou a mší svatou doprovodil i p.Marek Jarosz, který nás přjel navštívit.

V sobotu jsme se konečně dostali k Zemi, kde se strhla hlavní bitva o poklad. Největší výhrou však bylo, že se během tábora nestaly žádné závažější úrazy a počasí nám až na výjimky přálo.

Během výpravy si děti našly nové kamarády z Brna, Přerova nebo Opavy, kteří se rovněž stali našimi astronauty. V příštích letech by však bylo lepší, když by jelo více účastníků z naší farnosti, aby si tak místní děti mohly vytvářet vlastní komunitu.

Určitě nesmíme zapomenout ani na potáborové setkání, které se uskuteční v zaří nebo říjnu, kde dětem předámě DVD s fotkami, zahrajeme si hry a zavzpomínáme společně na nezapomenutelou cestu vesmírem, kterou jsme spoleně absolvovali. Podrobnosti budou upřesněny.

Vše již bylo řečeno, jediné co zbývá je naplánovat tábor 2017, ale nebojte se, už na tom pracujeme J

A ještě jedno malé připomenutí, 11.9.2016 se bude u kapličky Panny Marie konat potáborové setkání v 16.00 hodin. Doneste si špekáčky a něco na zub, už se na Vás těšíme.

Za tým vedoucích Klára Novotná

S kapačkou v ruce a s láskou v srdci

Možná se někomu z Vás také stalo, že jste se ocitli v nemocnici nebo podobném zařízení. Při únavném vyplňování různých papírů potěšující dotaz, zda si přejete katecheta. Jistě ano. Potom klid a ticho nemocničního pokoje. Podstupujete vyšetření, nevíte na čem jste, co bude dál, žádost o Boží slovo upadne v zapomenutí.

Celá bolavá, kapačku v ruce, po těle modřiny, vchází žena, tmavé vlasy, úsměv na tváři a

říká vaše jméno. Představuje se, Martina Studýnková, a vytahuje malinký kancionál, následuje modlitba a dotaz, zda chcete přijímání. Vůbec ji neodradí ani nevyruší přítomnost uklízeček nebo zdravotních sester.

Přijímání, při kterém vám stékají slzy po tváři, modlitba, potom příjemné povídání, rozloučení a dotaz na pomazání nemocných. No kdo by v nemocnici neměl zájem. Je úterý.

Další den zase kapačka, otevrou se dveře, vysoký štíhlý muž se rozhlíží po pokoji, poznávám místního pana faráře. Následuje modlitba a pomazání nemocných.

Nemocniční chodba u dveří onkologických ordinací, šest žen a pan farář. Ač se došouráte pozdě, přesto dostanete dar, velký dar, přijímání, tečou mi slzy.

Ubrečený příběh, přesto plný pokory a díky. Každý kdo zažil pochopí, ví jak je důležitá podpora a porozumění a hlavně přítomnost Boha a slova Božího.

-bono-

Kaple svatého Floriana

Jestliže náhodou zabloudíte do sousedních Víceměřic, nelitujte pár kroků za přejezd, kde vám bude odměnou pohled na nově opravenou kapli, zasvěcenou známému světci a patronu celé Moravy, sv. Florianovi.

Věrohodný písemný doklad o dřevěné kapličce na tomto místě se dochoval z r. 1731 a to při prodeji celého panství. Byla to vlastně jen malá, dřevěná zvonička, pod jejíž šindelovou stříškou se sotva vešla desítká věřících. A tak poddaní museli neděli co neděli šlapat na mši do farního kostela. Obecní rada se rozhodla na stejném místě postavit zděnou, mnohem větší. Postavit ji měl místní, zkušený zednický mistr. Bohužel, jeho jméno kronikář nezaznamenal.

Potřebný materiál usilovně sháněl a na stavbu vlastním povozem navážel tehdejší starosta, František Lasovský. Při práci se těžce zranil a stal se invalidou.

Ochotných pomocníků bývalo na stavbě vždy dost. Jenom potřebných peněz občas chybělo. Potíže byly překonány sbírkami a po dvou letech, v r. 1868, byla kaple s velkou slávou, olomouckým biskupem posvěcena.

Tato skromná sakrální stavba, patřící mezi kulturní památky v obci, překvapí svou šířkou, vysokou valenou klenbou a vysokými obloukovitými okny. Také mistrovsky provedený dřevěný oltář stojí za prohlídku. Škoda, že neznáme jména řezbářů, tvůrců soch dvou věrozvěstů, P. Marie a sv. Josefa. Nadoltářní obraz je dílem malíře Josefa Hromádky z nedalekých Litenčic a podpis štětcem na "náhrobním kameni" Křížové cesty, patří jeho tvůrci, J. Prachaři.

V polovině minulého století se objevila na věži nová, plechová střecha a celá kaplička s novou fasádou. Vzlínající vlhkost, hustá nákladní doprava v těsné blízkosti, poznamenaly její vzhled. Velký dík patří všem, kteří se podíleli na nedávno dokončení opravy této památky a chlouby obce.

-ota-